

Lacikonyha, fröccs, ifjú leányok

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 36. szám, 2019. szeptember 6.

Wildschwein úr üveget vesz elő, bort tölt, megvizsgálja. Kétéves dourói fehér (viosinho, fernerho pires, malvasia fina), színe halvány citromsárga, illatában leginkább citrusfélék, talán még bodzavirág, plusz valami alig érezhető pörzsanyag, mondjuk a sütőből frissiben kivett mogyorós csóké, de az utca másik oldaláról észlelve. Élénk, harmonikus, kiegyensúlyozott, Wildschwein úr két és fél euróért vette a Pingo Doce-ban, le volt árazva. Remélhetőleg a hal is szeretni fogja, Wildschwein úr ugyanis pescadát, magyarul tengeri csukát készít, hiba volna bármivel is elrontani. A portugálok ezt a vízi szörnyet nagy becsben tartják, noha a portugál halpiacokon általában erős a mezőny. Maga a szó is jelzi, hogy viselője a luzitánok szívéhez igen közel álló tengeri lény, ugyanis a pescada szó a *pescar*, azaz halászni vagy horgászni ige múlt idejű melléknévi igenevével azonos.

*

Pescada tehát az, amit kifogtak, „a hal”, legalábbis nyelvtanilag. (Mint nálunk a ponty, hogy valami hasonlatot mondjunk, még ha rosszat is.) A szótári definíció ennél valamelyest konkrétabb, eszerint a pescada szó az árnyékhalfélék családjába tartozó különféle fajokat jelöl. Ehhez csak annyit, hogy az árnyékhalfélék családjába nem kevesebb mint kétszáznyolcvanhárom faj tartozik, a jó hír az, hogy ezek egymásra többé-kevésbé hasonlítanak. Még jobb hír, hogy ami a portugál halas pultokon pescadaként jelenik meg, *európai* tengeri csuka, tudományos nevén *Merluccius merluccius* szokott lenni. (Merluccius = *mar*, *maris*, azaz tenger + *lucius* = csuka.) Attól európai, hogy az Atlanti-óceán keleti partvidékén, esetleg a Földközi-tengerben fogják. Alapjában véve elég ronda teremtség, feje mint a bűn, viszont legalább van feje, sőt farka is van, nemcsak törzse, mint a fagyasztottnak.

Alaplé készítésénél az ilyesmi plusz pontokat jelent.